

تقویم الهی و ظهور

(این نوشتار به وحی الهی است)

ما پروردگار عالم هستی نوشتاری را با فرزندان شهریار ولی رقم میزنیم که اساس و پایه ظهور زود هنگام را بر مردمان زخمیده ایران ترسیم میکند. روزی را که برای این واقعه در نظر داشتیم از دیرباز در مشیت ما بود و در قرآن آیه ای را گنجاندیم که ۱۹ فروردین را بدین منظور تعیین نمود. علت این گزینش این بود که میخواستیم تاریخی را که برای ظهور در اذهان تثبیت میشود همزمان با دو واقعه تاریخی قرار گیرد. یکی از آنها سالروز در آتش افکنده شدن ابراهیم و دیگری نخستین ظهور شهریار ولی در عالم قدس بودند. ظهور شهریار ولی در عالم قدس نوشتاری جداگانه را بخود اختصاص داده اما در اینجا توضیحی که داریم اینست که این ظهور قدسی که در روز اول رمضان در تقویم الهی صورت گرفت با احتساب سال کبیسه منطبق با ۱۹ فروردین در دنیای شما میگردد. توضیح دیگر اینکه آنچه باید بعنوان روز بعثت شهریار ولی در تاریخ بشر مرقوم شود همان اول رمضان است با اینکه ظهور فرزند با فاصله ای از اینروز وقوع میابد. پس در اینجا سه تاریخ متفاوت مورد نظرند که یکی اول رمضان که روز بعثت شهریار ولی ست، دوم ۱۹ فروردین که روز ظهور انتزاعی قلمداد میشود، و سدیگر ۱۹ مرداد که روز اصلی ظهور برای شهریار ولی ست. تاریخی که باید مبدأ جشنی باشکوه قرار گیرد همین تاریخ آخر است که برای مردم این دنیا ملموستر و واقعی تر است. برای تثبیت این تاریخ گرامی در ذهن فرزندان و نیز ایماندارانی که نسبت به راه و روش ما پروردگار نیاز به آگاهی دارند آیه ای از قرآن را بآن اختصاص دادیم که در میان سوره نمل واقع است. توضیح این آیه و آیات دیگری از این سوره که به آمدن شهریار ولی اشاره ای رمزگونه دارند نوشتاری جداگانه موجود است. بازه زمانی که از تاریخ ۱۹ فروردین تا این تاریخ طی شد حدوداً چهار ماه را در بر میگیرد و ۱۹ مرداد در انتهای این فاصله زمانی واقع است. این خود دارای فلسفه ای بود که در نوشتارهای دیگر آنرا متذکر شده ایم. شهریار ولی امروز در حالتی ست که بهترین توصیفش شادمانی همراه با التهاب است. این بدین خاطر است که فرزند از ما پروردگار وعده قطعی ظهور را یافته هر چند که هنوز نسبت به تحققش در دل تردید دارد.

دلی که شهریار ولی در سینه دارد دلی بیغش و فارغ از ناراستی ست که در میان نوع بشر مشابهی ندارد. قلبهای شما عزیزان که بنوعی فرزندان مائید با کدورت همراه شدند و این ماهیت در سرشتی که در روز آفرینش بشما دادیم نهادینه شد. کدورت موجود دارای درجاتی ست که از نازلترین انسانها تا نبی و ولی امتداد دارد. نیت ما در آفرینش بشر اینبود که همواره جایی برای توسعه روحانی و نیل به طهارت باطنی بیشتر موجود بوده هرگز احساس معصومیت مطلق که مایه عجب و خودبینی ست در میانه نباشد. از اینرو حتی پیامبرانی که به میان عالم فرستادیم دارای معصومیتی نسبی بوده اند و تنها کسی که معصوم مطلق و بدور از هر خدشه آفریده شد همانا نویسنده این سطور به الهام ماست. شهریار ولی معصوم مطلق و وجودی زیجود همپای ما پروردگار است. اینرا همواره در ذهن داشته باشید و مبادا فرزند ما را با خود مقایسه نموده بر این خیال باطل قرار گیرید که همپا و همطراز یکی از شماست. عالم اینرا بدانند...